

Hemel boven stad gaat weer gloeien

MARCEL POTTERS
ROTTERDAM

Als herinnering aan de grootste rampspoed die Rotterdam ooit trof, het bombardement door de Duitsers, zullen op 14 mei opnieuw 128 lichtbundels de hemel laten gloeien. Ze markeren de brandgrens.

Het licht van de enorme schijnwerpers was vorig jaar nog niet gedoofd, de bijbehorende ronkende aggregaten nog niet uitgezet, of de discussie brandde al los.

Het met schijnwerpers markeren van de brandgrens van 1940 - hét evenement van 2007 in Rotterdam - moest geen eenmalige happening blijven, maar zou een jaarlijks terugkerend fenomeen moeten zijn.

Zó mooi was de lichtshow in het stadscentrum: een mysterieus, haast *noorderlicht*-achtig schijnsel werd op de laaghangende bewolking getoverd. Vele duizenden mensen rukten uit, beklommen gebouwen, zetten fotocamera's met statieven op strategische plekken om het adembenemende schouwspel vast te leggen.

Jong en oud, niemand kon sindsdien nog volhouden geen weet te hebben van de verwoesting, die de Duitse bommen én de daarop volgende brand in Rotterdam aanrichtten. Het eerste enthousiasme voor een herhaling van deze memorabele herdenking ebde weg, waarna het stadsbestuur zich begin dit jaar toch achter een 'editie 2008' schaarde.

Daarmee was de buit zeker nog niet binnen, zegt eigenaar Jeroen Everaert van kunstproducent Mothership. Geduld bleek een schone zaak. Tot gisteren, toen door de gemeente 'groen licht' werd gegeven. „Terwijl ik juist dacht: dat gaat niet meer lukken.”

Ideeën zijn er al volop, vertelt hij op Plein 1940, aan de voet van hét bombardementsmonument van Rotterdam, 'De Verwoeste Stad' van Ossip Zadkine. „Hier willen we het evenement dit jaar starten. Acht lichtbundels zullen 's avonds op het beeld zijn gericht, om rond half elf verticaal te worden gedraaid.”

Nog ruim een maand heeft hij om de meters hoge *beamers* - 20.000 euro per stuk - naar Nederland te krijgen. Ze staan nu her en der verspreid in Europa, om allerlei shows en evenementen op te fleuren. Op trailers worden ze aangevoerd, inclusief de vele kilometers kabel.

De plekken waar de schijnwerpers komen te staan, zullen voor het

Tot nu toe

■ Oud-raadslid Manuel Kneepkens van de Stadspartij maakte zich sterk voor de markering van de brandgrens. Het was zijn idee om de twaalf kilometer lange route, tot waar de vlammen in mei 1940 kwamen, definitief vast te leggen.

■ Landschapsarchitect Adriaan Geuze kreeg vorig jaar de opdracht om deze klus te klaren. Met rode en groene led-lichtobjecten, waarin de vlammen in het donker letterlijk opklaaien, zal de brandgrens in Rotterdam worden aangegeven. De komende jaren moet dit zijn beslag krijgen.

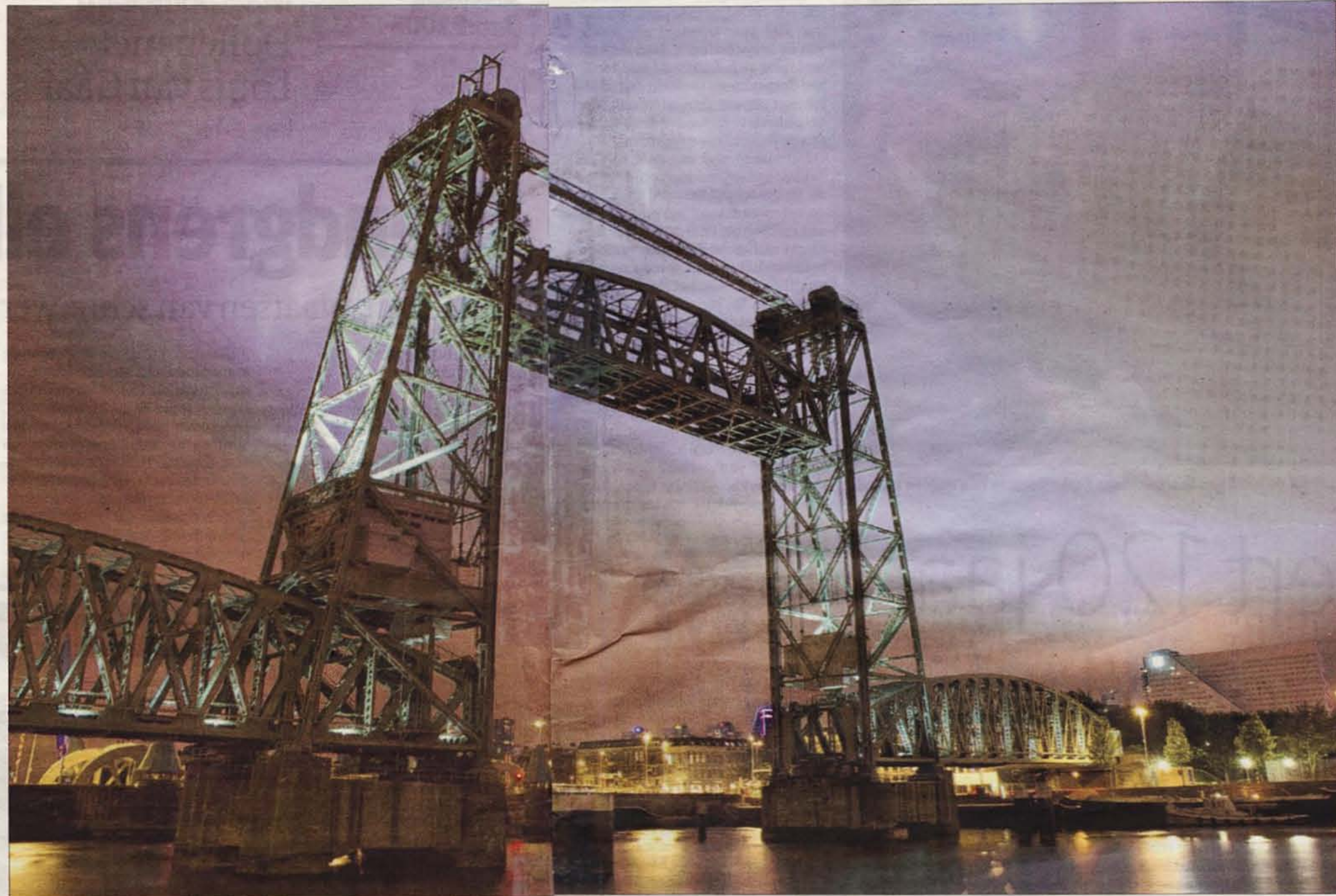
■ Van eigenaar Jeroen Everaert van kunstproducent Mothership kwam het idee om datzelfde traject op 14 mei te verlichten met 128 enorme schijnwerpers. Dat gebeurde in 2007 voor de eerste keer. Het werd een enorm succes. Vele duizenden mensen kwamen op dit spektakel af.

Jeroen Everaert van Mothership: 'Dichtbij of veraf, het was allemaal even mooi'. FOTO JAAP ROZEMA

overgrote deel dezelfde zijn. „Dat was vorig jaar een heel gepuzzel. Op het laatste moment hebben we er nog een paar moeten verplaatsen, omdat ze bijvoorbeeld onder een boom stonden.”

Verder kan hij koersen op het draaiboek van mei 2007 en zijn ervaring. Kleine veranderingen worden niet uitgesloten. „Toen we het licht aandedden, knalden er meteen een stuk of zes lampen uit. Dat kwam door het vuur. Daar moeten we dit keer rekening mee houden. Zelf zat

De verlichte brandgrens leverde vorig jaar de mooiste plaatjes op, zoals hier bij De Hef. De laaghangende bewolking weerkaatste de lichtbundels, wat voor een mysterieus schijnsel zorgde. FOTO OSCAR LANGERAK

ik in het gebouw van Nationale Nederlanden, en zag helemaal niets van die lichtbundels. Ik schrok me rot. Bleek dat dit kwam door de spiegelruiten in dat gebouw én het feit dat de verlichting binnen aan was.”

Later, toen hij door de stad toerde, zag hij dat het goed was. „Prachtig. Vooral vanaf het Noordereiland was het een schitterend gezicht, maar ook aan het einde van de Maasboulevard en bij de Kralingse Plas kon je het uitstekend zien. Dichtbij of veraf, het was allemaal

even indrukwekkend,” vindt hij.

Eén ding hebben de organisatoren niet in de hand: het weer. Gehoopt wordt wederom op laaghangende bewolking, wat een sprookjesachtig effect oplevert. Helder weer op 14 mei is niet gewenst.

„En het zou mooi zijn als de Rotterdammers thuis het licht een paar minuten zouden uitdoen, als bijdrage aan de herdenking. Dat zou de beleving nog grootser maken. Fantastisch, om zo stil te staan bij de ramp die Rotterdam trof.”

Traditie

Steeds meer aandacht voor herdenken van bombardement

De aandacht voor het herdenken van het bombardement van mei 1940 is de laatste jaren alleen maar toegenomen, constateert ook burgemeester Opstelten. „Dat merk je op meer plekken in de stad, op allerlei manieren. Het is ook zo'n belangrijk moment in de historie van Rotterdam.”

Dat het zolang heeft geduurd voordat er een knoop werd doorgehakt over het ook in 2008 verlichten van de brandgrens, heeft vol-

gens hem te maken met de zorgvuldigheid die zo'n omvangrijk project nu eenmaal vergt. Het regelen van zo'n operatie, die het hele centrum plus delen van Kralingen en Noord beslaat, vraagt bijvoorbeeld om de medewerking van veel gemeentelijke diensten.

Deze week gingen alle lichten op groen; wat Opstelten betreft niet voor het laatst. „Dit moet een traditie worden. Het is niet goed om dit één of twee jaar te doen, en

dan weer een jaartje niet. We moeten dit blijven herhalen, tot dat de permanente markering van de brandgrens er ligt.”

Ofschoon het besluit nu is genomen, valt er nog heel wat te regelen, zo stelt hij vast. Zo zullen niet alleen Rotterdammers, maar ook veel mensen van elders het spektakel van dichtbij willen aanschouwen. „Dit wordt een trekpleister. We zullen dat heel goed moeten begeleiden.”